

کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی (مصوب ۱۸۸۳)، بازنگری شده در مادرید (۱۸۹۱)، بروکسل (۱۹۰۰)، واشنگتن (۱۹۱۱)، لاهه (۱۹۲۵)، لندن (۱۹۳۴)، لیسبون (۱۹۵۸)، استکهلم (۱۹۶۷)، و اصلاح شده در استکهلم (۱۹۷۹)

شایان ذکر است که ایران به موجب "قانون الحاق دولت جمهوری اسلامی ایران به اصلاحات به عمل آمده در کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی در استکهلم به سالهای ۱۹۶۷ و ۱۹۷۹ میلادی برابر با سالهای ۱۳۴۶ و ۱۳۵۸ هجری شمسی"، آخرین اصلاحات این کنوانسیون را پذیرفته است.

ماده ۱

(تشکیل اتحادیه؛ قلمرو مالکیت صنعتی)

- (۱) کشورهایی که این کنوانسیون بر آنها اعمال میشود، اتحادیه‌ای را برای حمایت از مالکیت صنعتی تشکیل میدهند.
- (۲) موضوع حمایت مالکیت صنعتی عبارت است از گواهینامه‌ی اختراع، نمونه‌ی اشیاء مفید، طرح‌های صنعتی، علائم تجاری، علائم خدماتی، نام‌های تجاری، نشانه‌های منبع یا اسامی مبدأ، و مقابله با رقابت غیرمنصفانه.
- (۳) مالکیت صنعتی در گسترده‌ترین مفهوم خود در نظر گرفته میشود و نه تنها به طور خاص بر صنعت و تجارت اعمال میگردد، بلکه کشاورزی و صنایع استخراجی، و تمامی محصولات طبیعی و کارخانه‌ای را در بر میگیرد مانند: مشروبات، دانه‌ها (غلات)، برگ تنباکو، میوه‌جات، دام‌ها، مواد معدنی، آب معدنی، آب‌جو، گُل و آرد.
- (۴) گواهینامه‌ی اختراع شامل انواع مختلفی از گواهینامه‌های صنعتی است که در قوانین کشورهای عضو اتحادیه به رسمیت شناخته شده است مانند گواهینامه‌ی واردات، گواهینامه‌های بهینه‌سازی، گواهینامه‌ها یا تأییدیه‌های الحاقی و غیره.

ماده ۲

(رفتار مّلی نسبت به اتباع کشورهای عضو اتحادیه)

(۱) در خصوص حمایت مالکیت صنعتی، اتباع هر یک از کشورهای عضو اتحادیه باید در سایر کشورهای عضو از مزایایی که قوانین آن کشورها در حال حاضر یا در آینده به اتباع خود اعطا میکنند برخوردار گردند؛ تماماً بدون اینکه به حقوقی که به طور خاص توسط این کنوانسیون مقرر شده است زیانی وارد آید. نهایتاً اتباع سایر کشورهای عضو از حمایتی یکسان با اتباع آن کشور برخوردار شده و نسبت به هرگونه نقض حقوق خود، از حق جبران خسارت قانونی (با توسل به مراجع قضایی) برخوردار هستند، مشروط بر آنکه شرایط و تشریفات لازم که بر اتباع آن کشور مقرر است را رعایت کنند.

(۲) ولیکن به منظور بهره‌مندی از حقوق مالکیت صنعتی، هیچ الزامی مبنی بر اقامت یا استقرار در کشوری که حمایت در آن تقاضا میشود، برای اتباع کشورهای عضو اتحادیه وجود ندارد.

(۳) مقررات قانونی هر یک از کشورهای عضو اتحادیه که با تشریفات قضایی و اداری و صلاحیت و تعیین اقامتگاه یا تعیین نماینده مرتبط است، و طبق قوانین مالکیت صنعتی نیز الزامی است، صریحاً محفوظ خواهد بود.

ماده ۳

(رفتار یکسان با اتباع کشورهای عضو اتحادیه برای طبقات معینی از افراد)

با اتباع کشورهای خارج از اتحادیه، که در قلمرو سرزمینی یکی از کشورهای عضو اتحادیه اقامت داشته یا تأسیسات تجاری یا صنعتی مؤثر و معتبر داشته باشند، همانند اتباع کشورهای عضو اتحادیه رفتار میشود.

ماده ۴

(الف تا ص. گواهینامه‌های اختراع، نمونه‌ی اشیاء مفید، طرح‌های صنعتی، علائم،

گواهی مخترعان: حق تقدم

م: گواهینامه‌های اختراع: تقسیم اظهارنامه)

(الف)

(۱) هر شخص یا قائم مقام او که به درستی اظهارنامه‌ی مربوط به گواهینامه‌ی اختراع، یا ثبت نمونه اشیاء مفید، یا طرح صنعتی یا علامت تجاری را در یکی از کشورهای عضو اتحادیه تسلیم کرده باشد، برای تقدیم اظهارنامه در سایر کشورهای عضو اتحادیه، از حق تقدم به مدتی که در ادامه ذکر میشود برخوردار خواهد شد.

(۲) هر تسلیم اظهارنامه‌ای که با تسلیم قانونمند ملی منطبق بوده و مطابق با قوانین ملی هر یک از کشورهای عضو اتحادیه یا مطابق با معاهدات دوجانبه یا چندجانبه‌ی منعقد شده بین کشورهای عضو اتحادیه صورت گرفته باشد، ایجادکننده‌ی حق تقدم خواهد بود.

(۳) منظور از تسلیم قانونمند ملی، هر نوع تسلیمی است که برای تعیین تاریخ تسلیم اظهارنامه در کشور مربوطه مناسب باشد، صرف نظر از آنکه سرنوشت بعدی اظهارنامه چه خواهد شد.

ب) در نتیجه پیش از انقضاء مدتهای مذکور، هر نوع تسلیم بعدی اظهارنامه در هر یک از کشورهای عضو اتحادیه، به دلیل انجام هر عملی در این مدت، بخصوص تسلیم یک اظهارنامه‌ی دیگر، افشا یا بهره‌برداری از اختراع، به فروش گذاردن نسخه‌های طرح، استفاده از علامت لغو نمیشود و چنین اعمالی نمیتواند به حق شخص ثالث یا هر نوع حق مالکیت خصوصی منجر شود. حقوق مکتسبه‌ی اشخاص ثالث تا پیش از تاریخ اولین اظهارنامه که مبنایی برای حق تقدم نیز محسوب میشود، طبق قوانین ملی هر کدام از کشورهای عضو اتحادیه پابرجاست.

(ج)

- (۱) دوره‌های زمانی حق تقدّم که در بالا مورد اشاره قرار گرفت، دوازده ماه برای گواهینامه‌ی اختراع و نمونه‌ی اشیاء مفید، و شش ماه برای طرح صنعتی و علامت تجاری است.
- (۲) شروع این دوره‌ها از تاریخ تسلیم اولین اظهارنامه است؛ روز تسلیم اظهارنامه در دوره محاسبه نخواهد شد.
- (۳) اگر آخرین روز دوره تعطیل رسمی است، یا روزی است که اداره‌ی ثبت برای تسلیم اظهارنامه در کشوری که در آن درخواست حمایت شده است تعطیل است، دوره تا اولین روز کاری بعدی ادامه می‌یابد.
- (۴) اظهارنامه‌ی مؤخری که درباره‌ی موضوع یکسان بوده، و در همان کشور عضو اتحادیه تسلیم شده باشد، همانند اولین اظهارنامه‌ی قبلی در مفهوم قسمت (۲) این بند، به عنوان اظهارنامه‌ی اول تلقی می‌شود و تاریخ تسلیم آن، نقطه‌ی شروع دوره‌ی تقدم است، به شرط آنکه در زمان تسلیم اظهارنامه‌ی مؤخر، اظهارنامه‌ی قبلی مذکور، استرداد شده، اعراض شده یا رد شده باشد، بدون آنکه برای بازدید عموم عرضه شده و بدون اینکه هیچ گونه حق ویژه‌ای را باقی گذاشته باشد، و به شرط آنکه هنوز به عنوان مبنایی برای ادّعی حق تقدم در نظر گرفته نشده باشد. (در این صورت) اظهارنامه‌ی پیشین از این به بعد مبنایی برای ادّعی حق تقدم نخواهد بود.

(د)

- (۱) هر شخصی که خواهان استفاده از تقدم اظهارنامه‌ی قبلی است، باید اعلامیه‌ای را ارائه کند که تاریخ تسلیم اظهارنامه‌ی قبلی و کشوری که تسلیم در آن صورت گرفته را نشان دهد. هر کشور باید آخرین تاریخی که چنین اعلامیه‌ای باید ارائه شود را تعیین نماید.
- (۲) این جزئیات باید در نشریاتی که توسط مقام صالح منتشر می‌شود و بخصوص در گواهینامه‌های اختراع و مشخصات مربوط به آن ذکر گردد.
- (۳) کشورهای عضو اتحادیه میتوانند هر شخصی را که اعلام حق تقدم میکند، به تهیه‌ی رونوشتی از اظهارنامه (توصیف، نقشه‌ها و غیره) که قبلاً تسلیم شده است

ملزم کنند. رونوشتی که صحت آن توسط مقامی که چنین اظهارنامه‌ای را دریافت کرده است تأیید شده باشد، نیاز به هیچ گونه تصدیقی نداشته و میتواند در هر مورد و در هر زمان در ظرف سه ماه از تسلیم اظهارنامه‌ی مؤخر، بدون هیچ هزینه‌ای ثبت گردد.

(۴) در زمان تسلیم اظهارنامه، هیچ گونه تشریفات دیگری برای اعلام حق تقدم مورد نیاز نیست. هر کشور عضو اتحادیه باید عواقب قصور در رعایت تشریفات مقرر در این ماده را تعیین کند، اما این عواقب نباید در هیچ مورد، فراتر از محرومیت از حق تقدم باشند.

(۵) در نهایت، مدارک دیگری ممکن است مورد نیاز باشد.

هر شخصی که از حق اولویت اظهارنامه‌ی پیشین استفاده میکند، ملزم به معین کردن شماره‌ی آن اظهارنامه است؛ این شماره طبق مقرر مندرج در قسمت ۲ این بند منتشر میشود.

(۵)

(۱) هرگاه در کشوری بر اساس حق تقدم ناشی از تسلیم اظهارنامه‌ی ثبت نمونه اشیاء مفید، درخواست ثبت طرح صنعتی صورت گیرد، مدت حق تقدم برابر با مدت حق تقدم طرح‌های صنعتی خواهد بود.

(۲) به علاوه میتوان بر اساس حق تقدم اظهارنامه ثبت پتنت، اظهارنامه‌ی نمونه اشیاء مفید را در کشوری تقدیم کرد و بالعکس.

(۹)

هیچ یک از کشورهای عضو اتحادیه نمیتوانند حق تقدم یا اظهارنامه‌ی اختراعی را به این علت که متقاضی چندین حق تقدم را درخواست میکند رد کنند، حتی اگر این حق تقدم‌ها در کشورهای مختلفی به وجود آمده باشند؛ همچنین نمیتوان اظهارنامه‌ای را به این دلیل رد کرد که ادعای چندین حق تقدم را دارد و شامل یک یا چند عنصر است که در اظهارنامه یا اظهارنامه‌هایی که در آن درخواست تقدم شده است ذکر نشده‌اند. به شرط اینکه در هر دو مورد، بر طبق قانون آن کشور، وحدت اختراع موجود باشد.

در خصوص عناصری که در شمول اظهارنامه یا اظهارنامه‌های ادعا شده برای حق تقدم قرار نگرفته‌اند، تسلیم اظهارنامه‌ی بعدی منجر به ایجاد حق تقدم تحت شرایطی عادی می‌گردد.

(م)

(۱) اگر بررسی‌ها نشان دهد که اظهارنامه‌ی ثبت اختراع حاوی بیش از یک اختراع است، متقاضی باید اظهارنامه را به تعداد معینی از اظهارنامه‌های مجزا تقسیم کند. او میتواند تاریخ هر یک را نیز تاریخ تسلیم اظهارنامه‌ی اولیه قید کند و حق تقدم را نیز محفوظ دارد، اگر حق تقدمی موجود باشد.

(۲) متقاضی همچنین میتواند به ابتکار خود، اظهارنامه‌ی اختراع را تقسیم کند و تاریخ اظهارنامه‌ی اولیه را برای اظهارنامه‌های تقسیم شده محفوظ دارد و از حق تقدم نیز استفاده کند؛ اگر حق تقدمی موجود باشد. هر کدام از کشورهای عضو اتحادیه حق دارند شرایطی که طبق آن اجازه‌ی انجام چنین تقسیمی داده میشود را تعیین کنند.

(ز) نمیتوان حق تقدم را به این علت رد کرد که عناصر معینی از اختراع که برای آن ادعای حق تقدم شده است، در شمار ادعاهای مندرج در اظهارنامه‌ی تسلیمی در کشور مبدأ ذکر نشده اند؛ مشروط بر اینکه اسناد اظهارنامه به عنوان یک کل واحد، چنین عناصری را به طور مشخص افشا کرده باشند.

(ص)

(۱) اگر اظهارنامه‌ی "گواهی مخترعان" در کشوری تسلیم شود که متقاضی در آن کشور، به انتخاب خود حق تقاضا برای گواهی مخترعان یا گواهینامه‌ی اختراع را دارد، (این تسلیم) به حق تقدمی که در این ماده مقرر شده است، منجر خواهد شد.

(۲) در کشوری که در آن متقاضیان حق دارند به انتخاب خود یا برای گواهینامه‌ی اختراع یا برای گواهی مخترعان تقاضا دهند، متقاضی گواهی مخترعان طبق مقررات این ماده در رابطه با اظهارنامه‌های گواهینامه‌ی اختراع، مطابق با اظهارنامه‌های گواهینامه‌ی اختراع، نمونه اشیاء مفید، یا گواهی مخترعان از حق تقدم برخوردار می‌گردد.

ماده ۴ مکرر

(گواهینامه‌های اختراع: استقلال گواهینامه‌های اخذ شده برای اختراع واحد

در کشورهای مختلف)

(۱) اظهارنامه‌های اختراع که توسط اتباع کشورهای عضو اتحادیه در کشورهای مختلف اتحادیه تقدیم شده باشند، مستقل از گواهینامه‌های اختراعی هستند که برای همان اختراع در کشورهای دیگر (عضو اتحادیه یا خارج از اتحادیه) اخذ شده‌اند.

(۲) مقرره‌ی پیشین در معنایی موضح در نظر گرفته میشود. بخصوص به این معنا که گواهینامه‌های اختراعی که اظهارنامه‌ی آنها در طول دوره‌ی حق تقدم تسلیم شده است مستقل هستند، هم از جهت دلایل ابطال و سقوط، و هم از جهت مهلت عادی آنها.

(۳) این مقرره بر تمامی گواهینامه‌های اختراعی که در زمان لازم الاجرا شدن (این مقرره) موجودند اعمال میشود.

(۴) به همین ترتیب، در صورت الحاق کشورهای جدید، این مقرره بر گواهینامه‌های اختراعی که در هنگام الحاق نزد هر یک از طرفین موجودند نیز اعمال میگردد.

(۵) گواهینامه‌های اختراعی که با استفاده از حق تقدم اخذ شده‌اند، باید در کشورهای مختلف اتحادیه از همان مدتی برخوردار باشند که در صورت نداشتن حق تقدم نیز برخوردار میبودند.

ماده ۴ ثالث

(گواهینامه‌های اختراع: ذکر مخترع در گواهینامه اختراع)

مخترع از این حق برخوردار است که نام او به عنوان مخترع در گواهینامه‌ی اختراع ذکر شود.

ماده ۴ رابع

(گواهینامه‌های اختراع:

قابلیت ثبت به عنوان پتنت در صورت محدودسازی فروش در قانون)

اعطای گواهینامه‌ی اختراع نباید به این دلیل مردود یا ابطال شود که فروش محصولات مشمول گواهینامه‌ی اختراع یا محصولات ناشی از فرآیند مشمول گواهینامه‌ی اختراع، تحت موانع و محدودیت‌های ناشی از قانون داخلی قرار گرفته است.

ماده ۵

(الف. گواهینامه‌های اختراع: واردات اقلام؛ ناتوانی از کار یا انجام کار کافی؛ مجوزهای اجباری. -

ب. طرح‌های صنعتی: ناتوانی از کار؛ واردات اقلام. -

ج. علائم: ناتوانی از استفاده؛ آشکال مختلف؛ استفاده به وسیله‌ی مالکان مشترک. -

د. گواهینامه‌های اختراع، نمونه‌های اشیاء مفید، طرح‌های صنعتی، علائم: علامتگذاری)

(الف)

۱- وارد کردن اشیاء ساخته شده در هر یک از ممالک عضو اتحادیه به وسیله دارنده‌ی گواهینامه‌ی اختراع به مملکتی که گواهینامه را صادر کرده است باعث زوال حق نمی‌گردد .

۲- معه‌ذا هر یک از ممالک اتحادیه می‌تواند برای جلوگیری از سوء استفاده‌هایی که ممکن است از اعمال حق انحصاری تفویض شده به وسیله گواهینامه‌ی اختراع ناشی شود، تدابیر قانونی لازمه را اتخاذ نماید مانند عدم بهره برداری.

۳- این تدابیر هنگامی می‌تواند متضمن زوال حق گواهینامه‌ی اختراع باشد که اعطای مجوزهای اجباری برای جلوگیری از سوء استفاده‌های مذکور کافی نباشد .

۴- در هر حال نمیتوان پیش از انقضاء مدت سه سال از تاریخ صدور گواهینامه‌ی اختراع، تقاضای اعطای مجوز اجباری نمود و این مجوز را نمی‌توان اعطا کرد مگر در

صورتی که دارنده‌ی گواهینامه نتواند عذر موجهی ارائه نماید. هیچ گونه دعوی زوال حق یا ابطال گواهینامه‌ی اختراع قبل از انقضاء مدت دو سال از تاریخ اعطای امتیاز اولین مجوز پذیرفته نیست.

۵- مقررات فوق - با محفوظ بودن تغییرات لازم - در مورد نمونه‌های اشیاء مفید نیز قابل اجراست.

(ب)

حق حمایت طرحها و نمونه‌های صنعتی به هیچ نحو خواه به علت عدم بهره‌برداری، خواه به علت ورود اشیایی نظیر آنهایی که مورد حمایت است قابل زوال و اسقاط نیست.

(ج)

۱- اگر استفاده از علامت ثبت شده در کشوری الزامی باشد، ثبت مزبور فقط پس از یک مدت معقول و در صورتی که ذینفع نتواند دلایل موجهی برای عدم فعالیت خود ارائه نماید قابل ابطال خواهد بود.

۲- استعمال یک علامت تجاری از طرف صاحب آن در یکی از ممالک عضو اتحادیه به شکلی که از لحاظ عناصر با شکلی که تحت آن به ثبت رسیده است مغایرت داشته باشد، ولی عناصر مزبور، وجه تمایزبخش علامت مذکور را آن طور که به ثبت رسیده است تغییر نداده باشد، باعث بطلان ثبت نخواهد شد و از حمایتی که به آن علامت اعطا گردیده است نخواهد کاست.

۳- استفاده‌ی همزمان از یک علامت روی محصولات یکسان یا مشابه از طرف مؤسسات صنعتی یا تجاری که نسبت به علامت مزبور به موجب قوانین داخلی کشوری که در آن حمایت مورد تقاضاست به عنوان مالکین مشترک شناخته می‌شوند، مانع ثبت علامت مزبور نخواهد بود و به هیچ وجه از حمایتی که در هر یک از کشورهای عضو اتحادیه به علامت مذکور اعطا گردیده است نخواهد کاست،

مشروط بر این که در نتیجه این استعمال مردم گمراه نشده و مخالف مصالح عمومی نیز نباشد.

(د)

برای شناسایی حق، ذکر علامت، گواهینامه‌ی اختراع، نمونه اشیاء مفید، ذکر ثبت علامت تجاری یا ذکر تسلیم طرح یا نمونه صنعتی روی محصول الزامی نخواهد بود.

ماده ۵ مکرر

(تمام حقوق مالکیت صنعتی: مهلت ارفاقی برای پرداخت هزینه‌های حفظ حقوق؛

گواهینامه‌های اختراع: اعاده‌ی اعتبار)

۱- چنانچه قوانین داخلی پرداخت حق‌الثبت را پیش بینی کرده باشند - برای تأدیه‌ی حق‌الثبت مقرر جهت حفظ حقوق مالکیت صنعتی - با پرداخت حق‌الثبت اضافی، یک مهلت ارفاقی که حداقل سه ماه خواهد بود اعطا می‌گردد.

۲- کشورهای عضو اتحادیه از این حق برخوردارند که اعاده‌ی اعتبار گواهینامه‌های اختراعی که به دلیل عدم پرداخت هزینه‌ها مشمول مرور زمان شده‌اند را مقرر نمایند.

ماده ۵ ثالث

(گواهینامه‌های اختراع: دستگاه‌های دارای حق اختراع که در کشتی‌ها، هواپیماها و وسایل نقلیه‌ی زمینی استفاده شده‌اند)

در هر یک از ممالک عضو اتحادیه، موارد زیر لطمه‌ای به حقوق دارنده‌ی گواهینامه‌ی اختراع وارد نخواهد آورد:

۱- به کار بردن وسایلی که موضوع گواهینامه‌ی اختراع است در گشتیهای سایر ممالک

اتحادیه، در بدنه‌ی کشتی - در ماشینها - در دستگاه های هدایت و سایر وسایل کشتی هنگامی که کشتیهای مزبور موقتاً یا اتفاقاً به آبهای مملکت متبوع وی وارد میشوند، مشروط بر این که این وسایل منحصرأً برای رفع احتیاجات کشتی به کار رفته باشند.

۲- به کار بردن وسایلی که موضوع گواهینامه‌ی اختراع است در ساخت یا راه اندازی وسایل حمل و نقل هوایی یا زمینی متعلق به سایر ممالک عضو اتحادیه و یا لوازم مربوط به ماشینهای مزبور هنگامی که این ماشینها موقتاً یا اتفاقاً وارد کشور متبوع وی می‌گردد.

ماده ۵ رابع

(گواهینامه‌های اختراع: واردات محصولات تولیدشده از فرآیندی که در کشور واردکننده، گواهینامه‌ی اختراع فرآیند اخذ کرده است)

هنگامی که محصولی به یکی از کشورهای عضو اتحادیه وارد میشود که در آن کشور، فرآیند ساخت آن محصول از حمایت حق اختراع برخوردار است، صاحب حق اختراع نسبت به محصول موردنظر از تمامی حقوقی برخوردار است که طبق قانون کشور واردکننده، بر اساس اختراع فرآیند و با توجه به محصولاتی که در آن کشور تولید شده، به او اعطا شده است.

ماده ۵ خامس

(طرح‌های صنعتی)

طرح‌های صنعتی باید در تمام کشورهای عضو اتحادیه حمایت شوند.

ماده ۶

(علائم: شرایط ثبت؛ استقلال حمایت از علامت واحد در کشورهای مختلف)

- (۱) شرایط تشکیل پرونده و ثبت علامت تجاری در هر یک از کشورهای اتحادیه، طبق قانون داخلی آن کشور تعیین میشود.
- (۲) ولیکن اظهارنامه‌ی ثبت علامتی که توسط تبعه‌ی یکی از کشورهای اتحادیه در یکی دیگر از کشورهای اتحادیه تقدیم میشود، به این دلیل که درخواست ثبت یا تمدید هنوز در کشور مبدأ لازم الاجرا نشده است، رد یا ابطال نمیگردد.
- (۳) علامتی که به طور صحیح در یکی از کشورهای اتحادیه به ثبت رسیده باشد، از علامتهایی که در سایر کشورهای عضو اتحادیه از جمله کشور مبدأ به ثبت رسیده‌اند، مستقل خواهد بود.

ماده ۶ مکرر

(علائم: علائم مشهور)

- ۱- کشورهای عضو اتحادیه تعهد می‌نمایند که در صورتی که مقررات آن مملکت اجازه دهد - رأساً - و یا بر حسب تقاضای ذینفع، ثبت یک علامت تجاری را مردود یا باطل نمایند، در صورتی که عین یا تقلید یا ترجمه‌ای باشد که باعث ایجاد اشتباه با دیگر علائمی شود که از طرف مقامات صالح کشور ثبت به عنوان علامت شخصی که مجاز به استفاده از مزایای این کنوانسیون است، شناخته شده باشد و برای اشیاء عین آن یا مشابه آن به کار برده شود؛ و در صورتی که قسمت اصلی آن علامت عین چنین علامت مشهوری باشد و یا تقلیدی باشد که باعث ایجاد اشتباه با آن گردد به همان ترتیب رفتار خواهد شد .
- ۲- برای تقاضای ابطال این علائم باید یک مهلت حداقل پنج ساله از تاریخ ثبت اعطا گردد. کشورهای عضو اتحادیه باید مهلتی مقرر کنند که در طول آن، ممنوعیت از استفاده نیز تقاضا شود.
- ۳- برای درخواست ابطال علامتهایی که با سوء نیت به ثبت رسیده‌اند، مهلتی معین نخواهد شد .

ماده ۶ ثالث

(ممنوعیتهای ناظر به نشانهای مملکتی، انگهای رسمی، و علائم سازمانهای بین دولتی)

۱-

(الف) ممالک عضو اتحادیه توافق مینمایند که ثبت یا استعمال نشانهای نظامی، پرچمها و سایر علامتها و نشانهای مملکتی کشورهای عضو اتحادیه، علائم رسمی کنترل و تضمین که توسط آنها مورد استفاده قرار میگیرد، و همچنین هرگونه تقلید از نقطه نظر اشرافی و نجیبزادگی خواه به عنوان علامت تجاری، خواه به عنوان عناصر علامت، در صورتی که اجازه استعمال آن از طرف مقامات صالحه صادر نشده باشد را به وسیلهی اتخاذ تدابیر لازم ممنوع کرده یا باطل نمایند.

(ب) مقررات بند الف به طور یکسان بر نشانهای نظامی، پرچمها و دیگر نشانهای مملکتی، علائم اختصاری و اسامی سازمانهای بینالمللی بیندولتی که یک یا چند کشور اتحادیه عضو آن (سازمان) هستند، به استثنای نشانهای نظامی، پرچمها و دیگر نشانها، علائم اختصاری و اسامی که قبلاً طبق قراردادهای بینالمللی تحت اجرا بودهاند، اجرا شده و حمایت از آنها تضمین میشود.

(ج) هیچ یک از کشورهای اتحادیه ملزم نیستند مقررات بند (ب) را اعمال کنند، در صورتی که به تبعیض بین دارندگان حقوق با حسن نیت که پیش از لازم الاجرا شدن کنوانسیون در آن کشور عضو کسب شده است منجر شود. کشورهای عضو اتحادیه ملزم به اعمال مقررات مذکور نیستند وقتی که ثبت یا استفادهی مذکور در بند الف طبیعتی که به عموم نشان دهد که ارتباطی بین سازمان مربوطه و نشانهای نظامی، پرچمها، نشانها، علائم اختصاری و اسامی وجود دارد نداشته باشد، یا اگر چنین استفاده یا ثبتی عموم را در مورد ارتباط بین سازمان و استفادهکننده (از علامت) گمراه نمیسازد.

۲- ممنوعیت استعمال علائم و انگهای رسمی کنترل و تضمین فقط در مواردی است که علائم تشکیل دهندهی آن بر روی کالاهای یکسان یا مشابه آن کالا به کار برده شوند.

۳-

(الف)

برای اجرای این مقررات، کشورهای عضو اتحادیه توافق میکنند که متقابلاً از طریق واحد میانجیگری دفتر بین المللی، فهرست نشانهای مملکتی و انگها و علائم رسمی کنترل و تضمینی را که می‌خواهند مطلقاً یا در حدودی تحت حمایت ماده‌ی حاضر قرار دهند و همچنین تغییراتی که بعدها ممکن است در این فهرستها رخ دهد، برای اطلاع یکدیگر ارسال نمایند. هر یک از ممالک عضو اتحادیه در موقع مناسب فهرستهای دریافتی را در دسترس عموم قرار خواهد داد. با این وجود چنین تعاملی در مورد نشانهای مملکتی الزامی نیست.

(ب) مقررات قسمت ب بند ۱ این ماده تنها بر نشانهای نظامی، پرچمها، دیگر نشانها، علائم اختصاری و اسامی سازمانهای بین‌المللی بین دولتی اعمال میشود، زیرا سازمانهای بین‌المللی بین دولتی تنها از طریق واحد میانجیگری دفتر بین‌المللی با کشورهای اتحادیه مرتبط گردیده‌اند.

۴- هر یک از ممالک عضو اتحادیه می‌تواند در مهلت ۱۲ ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه، ایرادهای احتمالی خود را از طریق واحد میانجیگری دفتر بین المللی به کشور یا سازمان بین‌المللی بین دولتی مربوطه ارسال نماید.

۵- در مورد نشانهای مملکتی - مقررات پیش بینی شده در بند ۱ فقط شامل نشانهایی خواهد بود که بعد از تاریخ ششم نوامبر ۱۹۲۵ به ثبت رسیده باشد.

۶- در مورد نشانهای مملکتی به جز پرچمها و در مورد انگها و علائم رسمی کشورهای اتحادیه، و در مورد نشانهای نظامی، پرچمها، و دیگر نشانها، علائم اختصاری و اسامی سازمانهای بین‌المللی بین دولتی، این مقررات فقط بر علامتهایی اعمال میشود که بیش از دو ماه پس از دریافت اطلاعیه‌ی مذکور در بند ۳ به ثبت رسیده باشند.

۷- در صورت سوء نیت، کشورها از این حق برخوردارند که حتی علامتهایی که قبل از تاریخ ۶ نوامبر ۱۹۲۵ به ثبت رسیده و دارای نشانهای مملکتی، علائم رسمی و انگها باشند را ابطال نمایند.

- ۸- اتباع هر یک از کشورها که به آنها اجازه استفاده از نشانهای مملکتی، علائم رسمی و انگهای کشورشان داده شده باشد، می‌توانند آنها را مورد استفاده قرار دهند، حتی اگر مشابه با نشانها، علائم و انگهای سایر کشورها باشند.
- ۹- ممالک عضو اتحادیه تعهد می‌نمایند که استفاده از نشانهای نظامی کشورهای عضو اتحادیه را در تجارت ممنوع سازند، در صورتی که استعمال نشانهای مزبور باعث ایجاد سردرگمی در مورد مبدأ محصولات گردد.
- ۱۰- مقررات فوق مانع آن نخواهد بود که کشورها مقررات بند ۳ قسمت ب ماده ۶ خامس را اعمال کنند که شامل حق رد یا ابطال ثبت علائمی است که به طور غیرمجاز حاوی نشانهای نظامی، پرچمها و دیگر نشانهای مملکتی و انگها و علائم رسمی هستند که در یکی از کشورهای عضو اتحادیه استفاده شده است.

ماده ۶ رابع

(علائم: انتقال علائم)

۱- اگر به موجب مقررات یکی از ممالک عضو اتحادیه، واگذاری یک علامت زمانی معتبر باشد که توأمان با واگذاری مؤسسه یا تجارتي که علامت به آن تعلق دارد صورت گیرد، برای این که اعتبار آن محرز گردد کافی است که آن قسمت از مؤسسه یا تجارت که در مملکت مزبور واقع شده است، همراه با حق انحصاری تولید یا فروش محصولات تحت علامت واگذار شده به انتقال گیرنده واگذار گردد.

۲- این اصل ممالک عضو اتحادیه را مکلف نخواهد کرد که واگذاری علامتی را معتبر بشناسند که استعمال آن از طرف انتقال‌گیرنده باعث سردرگمی مردم مخصوصاً در مورد تشخیص مبدأ، نوع یا صفات اساسی محصولات بشود که تحت آن علامت قرار دارند.

ماده ۶ خامس

(علائم: حمایت از علائمی که در یکی از کشورهای عضو اتحادیه به ثبت رسیده‌اند در یک کشور دیگر عضو اتحادیه)

(الف)

(۱) هر علامتی که به‌درستی در کشور مبدأ به ثبت رسیده باشد، باید برای تشکیل پرونده‌ی ثبت و حمایت به همان صورتی که در کشورهای دیگر عضو اتحادیه بوده است پذیرفته شود، منوط به رعایت حق شرطهایی که در این ماده مورد اشاره قرار گرفته است. چنین کشورهایی باید پیش از اقدام به ثبت نهایی، تهیه‌ی گواهینامه‌ی ثبت در کشور مبدأ که توسط مقام صالح صادر شده باشد را الزامی نمایند. هیچ تصدیقی برای گواهینامه‌ی مذکور لازم نیست.

(۲) کشور مبدأ کشور عضو اتحادیه است که متقاضی ثبت، در آن تأسیسات تجاری یا صنعتی واقعی و مؤثر داشته باشد، یا اگر فاقد چنین تأسیساتی در اتحادیه است، کشوری از اتحادیه که متقاضی در آن اقامتگاه دارد، یا اگر در اتحادیه اقامتگاه ندارد، کشوری از اتحادیه که متقاضی تبعه‌ی آن است، کشور مبدأ محسوب می‌شود.

(ب) علائم تجاری که در این ماده مورد اشاره قرار گرفته‌اند، نه از ثبتشان جلوگیری می‌شود و نه ابطال می‌گردند به جز در موارد زیر:

۱. وقتی که طبیعتاً موجب نقض حقوق مکتسبه‌ی اشخاص ثالث در کشوری که حمایت در آن ادعا شده است می‌باشند.

۲. وقتی که فاقد هرگونه ویژگی تمایزبخشی بوده یا منحصراً از علائم یا نشانه‌هایی تشکیل شده باشند که در تجارت برای تعیین نوع، کیفیت، کمیت، هدف موردنظر، ارزش، محل مبدأ کالاها، یا زمان تولید به کار می‌روند یا در زبان رایج آن کشور یا در قوانین و رویه‌های ثابت تجاری در کشوری که حمایت در آن ادعا شده است، معمولی و عادی شده باشند.

۳. وقتی که با اخلاق حسنه و نظم عمومی مخالف بوده و به طور خاص ذاتاً موجب فریب عموم می‌شوند. علامتی که صرفاً با مقررات ثبت علامت مطابقت ندارد، مخالف با نظم عمومی محسوب نمی‌شود مگر اینکه خود آن مقرره مرتبط با نظم عمومی باشد.

ولیکن این مقررہ منوط بہ اعمال مادہ ۱۰ مکرر است.

(ج)

۱. در تعیین اینکه آیا یک علامت قابل حمایت هست یا خیر، باید تمام شرایط واقعی در نظر گرفته شود؛ به خصوص مدت زمانی که علامت مورد استفاده قرار گرفته است.

۲. نباید ثبت علامت در سایر کشورهای اتحادیه را صرفاً به این دلیل رد کرد که با علائم تجاری مورد حمایت کشور مبدأ تنها از جنبه‌ی عناصری که خصیصه‌ی تمایزبخشی علامت را تغییر نمیدهند و هویت آن را به شکلی که در کشور مبدأ مذکور ثبت شده است تحت تأثیر قرار نمیدهد، تفاوت دارند.

(د)

هیچ شخصی از مقررات این ماده منتفع نخواهد شد، در صورتی که علامتی که حمایت از آن را ادعا میکند، در کشور مبدأ به ثبت نرسیده باشد.

(ه)

ولیکن در هیچ مورد، تمدید ثبت علامت در کشور مبدأ، متضمن تعهد بر تمدید ثبت در دیگر کشورهای اتحادیه که علامت در آنها ثبت شده است نمی‌باشد.

(و) در اظهارنامه‌های ثبت علائم که در مدت مقرر در ماده ۴ تسلیم شده‌اند، حق اولویت بدون تغییر باقی می‌ماند، حتی اگر در کشور مبدأ، ثبت بعد از انقضای چنین مدتی واجد اثر گردد.

ماده ۶ سادس

(علائم: علائم خدماتی)

کشورهای اتحادیه متعهد به حمایت از علائم خدماتی هستند. این کشورها ملزم به ایجاد امکان ثبت چنین علائمی نمی‌باشند.

ماده ۶ سابع

(علائم: ثبت به نام عامل یا نماینده‌ی مالک بدون اجازه‌ی مالک)

- ۱- اگر عامل یا نماینده‌ی مالکِ علامت در یکی از کشورهای عضو اتحادیه، بدون اجازه‌ی مالک به نام خود در یک یا چند کشور عضو اتحادیه تقاضای ثبت دهد، مالک از حق مخالفت با تقاضای ثبت یا درخواست لغو آن برخوردار خواهد بود، یا اگر قانون آن کشور اجازه دهد، میتواند ثبت مذکور را به نفع خود انتقال دهد مگر اینکه عامل یا نماینده عمل خود را توجیه نماید.
- ۲- مالک علامت باید مطابق با مقررات بند ۱، از حق مخالفت با استفاده از علامت خود توسط عامل یا نماینده برخوردار باشد، در صورتی که چنین استفاده‌ای را اجازه نداده باشد.
- ۳- میتوان در قوانین داخلی مدت زمان منصفانه‌ای که مالک بتواند در آن مدت، حق خود در این ماده را اعمال کند تعیین کرد.

ماده ۷

(علائم: طبیعت کالاهایی که علامت بر آنها درج میشود)

طبیعت محصول که علامت تجاری باید روی آن گذارده شود نمی‌تواند در هیچ مورد مانع ثبت علامت مزبور شود.

ماده ۷ مکرر

(علائم: علائم جمعی)

- ۱- ممالک عضو اتحادیه تعهد می‌نمایند اظهارنامه‌ی علائم جمعی متعلق به اجتماعاتی که وجودشان بر خلاف قوانین مملکت مبدأ نیست را بپذیرند و از آن حمایت کنند، حتی اگر این اجتماعات دارای یک موسسه صنعتی یا تجاری نباشند.

۲- هر یک از ممالک در تعیین شرایط خصوصی حمایت از علامت جمعی مختار بوده و در صورتی که این علامت بر خلاف مصالح عمومی باشد می‌تواند از حمایت آن امتناع نماید .

۳- ولیکن حمایت از این علامتها را نمی‌توان از هیچ اجتماعی که وجود آن بر خلاف قانون کشور مبدأ نیست، به این علت که اجتماع مزبور در کشوری که حمایت در آن مورد تقاضاست مستقر نبوده یا این که تشکیل آن بر حسب قوانین کشور مزبور نمی‌باشد دریغ نمود.

ماده ۸

(نام‌های تجاری)

یک نام تجاری باید در تمامی کشورهای عضو اتحادیه مورد حمایت قرار گیرد بدون اینکه الزامی بر تشکیل پرونده یا ثبت آن وجود داشته باشد و چه بخشی از علامت تجاری باشد چه نباشد.

ماده ۹

(علائم، نام‌های تجاری: توقیف، واردات، و غیره نسبت به کالاهایی که به طور غیرقانونی حاوی یک علامت یا نام تجاری هستند.)

۱- هر محصولی که بر خلاف مقررات، علامت تجاری یا نام تجاری بر آن زده شده باشد، در موقع ورود به کشورهای عضو اتحادیه که علامت یا نام مزبور در آن از حق حمایت قانونی برخوردار است، ضبط و توقیف خواهد شد .

۲- توقیف یا در کشوری که علامت‌گذاری غیر قانونی در آن صورت گرفته و یا در کشوری که محصول به آن وارد شده است، به عمل خواهد آمد.

۳- توقیف بر حسب تقاضای دادستان یا تقاضای هر مقام صالح دیگر یا به تقاضای طرف ذینفع اعم از شخص حقیقی یا حقوقی مطابق مقررات داخلی هر کشور به عمل خواهد آمد.

- ۴- مقامات مربوطه مکلف نیستند اقدام به توقیف محصولاتی کنند که در حال ترانزیت هستند.
- ۵- اگر قوانین کشوری توقیف را در موقع ورود کالا به آن کشور ممنوع نماید، به جای توقیف، ورود کالا به آن کشور ممنوع خواهد شد یا اینکه کالای مزبور را در داخل کشور توقیف خواهند نمود.
- ۶- اگر قوانین یک کشور نه توقیف در موقع ورود و نه ممنوع ساختن ورود کالا و نه توقیف کالا در داخل کشور، هیچ کدام را مجاز نداند، تا وقتی اقدام به اصلاح قوانین مزبور برای نیل به این منظور بشود، تدابیر و وسایلی که قانون آن کشور برای اتباع آن کشور در چنین مواردی وضع کرده است، جایگزین مقررات فوق خواهد شد.

ماده ۱۰

(نشانه‌های غیرواقعی: توقیف، واردات و غیره نسبت به کالاهایی که حاوی نشانه‌های غیرواقعی درباره‌ی منبع یا هویت تولیدکننده‌ی خود هستند.)

- ۱- مقررات ماده قبل در موارد استفاده‌ی مستقیم یا غیرمستقیم از نشانه‌ی منبع غیرواقعی محصولات یا هویت تولیدکننده، سازنده یا تاجر به کار می‌رود.
- ۲- هر تولیدکننده، سازنده یا تاجر، اعم از شخص حقیقی یا حقوقی، که مشغول به تولید، ساخت یا تجارت این محصول بوده و در محلی مستقر است که به تقلب به عنوان محلّ مبدأ ذکر شده یا در ناحیه‌ای مستقر است که این محل در آن واقع است و یا در کشوری استقرار دارد که به تقلب نام آن ذکر گردیده و یا در کشوری است که نشانی مبدأ غیرواقعی مورد استفاده قرار گرفته است، ذینفع محسوب می‌شود.

ماده ۱۰ مکرر

(رقابت غیرمنصفانه)

- ۱- کشورهای عضو اتحادیه مکلفند در برابر رقابت نامشروع حمایت مؤثری از اتباع اتحادیه به عمل آورند.

۲- هر رقابتی که بر خلاف معمول شرافتمندانه‌ی صنعت یا تجارت انجام گیرد رقابت نامشروع تلقی می‌شود .

۳- به طور خاص اعمال زیر باید ممنوع گردد:

- هر عملی از این دست که ممکن است به نحوی از انحاء در خصوص مؤسسه، محصولات یا فعالیتهای صنعتی یا تجارتي رقیب به نحوی از انحاء موجب سردرگمی شود.

- اظهارات خلاف واقع در تجارت که ممکن است باعث تزلزل اعتبار مؤسسه، محصولات یا فعالیت صنعتی یا تجارتي رقیب گردد.

- نشانه‌ها و اظهاراتی که استفاده از آنها در جریان تجارت موجب گمراهی عموم در خصوص طبیعت، فرآیند تولید، ویژگی‌ها، تناسب با هدف، یا کمیت محصولات شود.

ماده ۱۰ ثالث

(علائم، نامهای تجاری، نشانه‌های غیرواقعی، رقابت غیرمنصفانه: جبران خسارت، حق اقامه‌ی دعوی)

۱- ممالک عضو اتحادیه تعهد می‌نمایند وسایل مراجعه به مراجع قانونی خاصی برای مقابله‌ی مؤثر با کلیه‌ی اعمال مذکور در مواد ۹ و ۱۰ و ۱۰ مکرر را برای اتباع سایر ممالک عضو اتحادیه تأمین کنند .

۲- به علاوه تعهد می‌نمایند که به سندیکاهای و انجمنهایی که نماینده‌ی صاحبان صنایع، تولیدکنندگان و یا تجار ذینفع بوده و وجود آنان بر خلاف مقررات مملکتشان نیست، به منظور مقابله با عملیات مذکور در مواد ۹ و ۱۰ و ۱۰ مکرر، در حدودی که مقررات کشوری که حمایت در آن مورد تقاضاست به سندیکاهای و شرکتهای خود اجازه می‌دهد، اجازه‌ی اقامه‌ی دعوا در دادگاه‌ها یا نزد مقامات اداری را اعطا کنند.

ماده ۱۱

(اختراعات، نمونه اشیاء مفید، طرح‌های صنعتی، علائم: حمایت موقت در نمایشگاه‌های بین‌المللی معین)

۱- کشورهای عضو اتحادیه باید مطابق با قانون داخلی خود، از اختراعاتی که قابلیت اخذ گواهینامه‌ی اختراع را دارند، و همچنین از نمونه‌های اشیاء مفید - طرح‌های صنعتی و نیز علائم تجاری محصولاتی که در نمایشگاه‌های رسمی بین‌المللی و یا نمایشگاه‌های به رسمیت شناخته‌شده در یکی از کشورهای عضو اتحادیه نمایش داده شده‌اند، حمایت موقت به عمل آورند.

۲- این حمایت موقت مهلت‌های مقرر در ماده ۴ را تمدید نخواهد کرد. اگر بعداً ادعای حق تقدم شود، مقامات هر کشور میتوانند ابتدای مهلت را از تاریخ ورود محصول به نمایشگاه قرار دهند.

۳- هر کشور می‌تواند به عنوان مدرک هویت شیء مورد نمایش و تاریخ آن، اسنادی را که لازم تشخیص می‌دهد مطالبه کند.

ماده ۱۲

(خدمات ویژه‌ی ملی مالکیت صنعتی)

۱- هر یک از کشورهای عضو اتحادیه تعهد می‌نماید که خدمات مخصوص مالکیت صنعتی و یک اداره‌ی مرکزی برای اطلاع‌رسانی در خصوص گواهینامه‌های اختراع و نمونه‌ی اشیاء مفید و طرح‌های صنعتی و همچنین علامت‌های تجاری به عموم را تأسیس کند.

۲- این دایره یک نشریه رسمی منتشر خواهد نمود. مراتب زیر را مرتباً منتشر خواهد کرد:

الف) اسامی مالکان گواهینامه‌های اختراع صادره با ذکر مختصری از علائم و مشخصات اختراعات ثبت شده.
ب) نمونه‌ای از علامتهای ثبت شده.

ماده ۱۳
(مجمع اتحادیه)

۱-

الف) اتحادیه باید مجمعی متشکل از کشورهای اتحادیه داشته باشد که به مواد ۱۳ تا ۱۷ متعهد هستند.
ب) دولت هر کشور باید یک نماینده داشته باشد که از مساعدت یک نماینده جایگزین، مشاوران و کارشناسان نیز برخوردار باشد.
ج) مخارج هیئت نمایندگی بر عهده‌ی دولتی است که آن را منصوب کرده است.

۲-

الف) مجمع باید:

- I. در خصوص تمام موضوعات مربوط به حفاظت و توسعه‌ی اتحادیه و اعمال این کنوانسیون اتخاذ تصمیم نماید،
- II. در خصوص آماده‌سازی برای کنفرانس بازنگری، دستورالعمل‌هایی را به دفتر بین‌المللی مالکیت فکری (از اینجا به بعد "دفتر بین‌المللی") که در کنوانسیون تأسیس سازمان جهانی مالکیت فکری (از اینجا به بعد "سازمان") مورد اشاره قرار گرفته است، ارائه کرده و شرح دقیقی نیز از نظرات هر یک از کشورهای اتحادیه که به مواد ۱۳ تا ۱۷ ملتزم نیستند، تهیه کند،
- III. فعالیتها و گزارشهای دبیرکل سازمان در مورد اتحادیه را بررسی و تأیید کرده و تمامی دستورات لازم درباره‌ی موضوعات مشمول صلاحیت اتحادیه را به او ارائه نماید،
- IV. اعضای کمیته‌ی اجرایی مجمع را انتخاب نماید،

۷. فعالیتهای و گزارشهای کمیته‌ی اجرایی را بررسی و تأیید نموده و دستوراتی را به این کمیته ارائه کند،
۶. برنامه‌ی کمیته را تعیین کرده و بودجه‌ی هر دو سال یکبار آن را تصویب نموده و حسابهای نهایی آن را نیز تأیید نماید،
۷. مقررات مالی اتحادیه را تصویب نماید،
۸. به تأسیس کمیته‌های کارشناسی و کارگروه‌هایی متناسب با نیل به اهداف اتحادیه اقدام نماید،
۹. تعیین کند که کدام یک از کشورهای خارج از اتحادیه و کدام یک از سازمانهای بین‌المللی بین‌دولتی و غیردولتی برای حضور در نشستهای مجمع به عنوان ناظر پذیرفته شده‌اند.
۱۰. اصلاحات مربوط به مواد ۱۳ تا ۱۷ را تصویب نماید،
۱۱. هر نوع اقدام مناسب دیگر که برای سایر اهداف اتحادیه مناسب است را اتخاذ کند،
۱۲. دیگر اعمالی که طبق این کنوانسیون مناسب هستند را انجام دهد،
۱۳. حقوقی را که در کنوانسیون تأسیس سازمان تعیین شده‌اند، در صورت پذیرش آن، به اجرا گذارد.
- (ب) درخصوص موضوعاتی که برای سایر اتحادیه‌های تحت اداره‌ی سازمان نیز سودمند است، مجمع باید پس از استماع مشورت کمیته‌ی هماهنگی سازمان اتخاذ تصمیم نماید.

۳-

(الف) مطابق با مقررات بند (ب)، هر نماینده تنها میتواند یک کشور را نمایندگی کند.

(ب) کشورهای اتحادیه که تحت شرایط قراردادهای خاص در یک گروه مشترک که دارای خصیصه‌ی خدمات ملی مخصوص مالکیت صنعتی است قرار گرفته‌اند، آن طور که در ماده‌ی ۱۲ اشاره شده است، میتوانند مشترکاً در طول مذاکرات توسط یکی از شماره‌هایشان نمایندگی شوند.

۴-

(الف) هر کشور عضو مجمع فقط یک حق رأی خواهد داشت.
(ب) حد نصاب آرا به اندازه‌ی یک دوم کشورهای عضو مجمع است.
(ج) با وجود مقررات بند (ب)، اگر در هر جلسه‌ای تعداد کشورهای حضوریافته کمتر از یک دوم باشد اما به یک سوم یا بیش از یک سوم کشورهای عضو مجمع برسد، مجمع میتواند تصمیم‌گیری کند اما به استثنای تصمیمات مربوط به آیین دادرسی خود، که تمامی این تصمیمات تنها در صورتی لازم‌الاجرا میشوند که شرایط مندرج در سطور بعد تکمیل گردد. دفتر بین‌المللی باید تصمیمات مذکور را به آن دسته از کشورهای عضو مجمع که نماینده‌ای ندارند مخابره کرده و آنها را دعوت کند تا در ظرف سه ماه از تاریخ مخابره، به صورت کتبی، رأی خود یا امتناع از دادن رأی را اعلام نمایند. اگر در انقضای این مدت، تعداد کشورهایی که رأی خود یا امتناع از دادن رأی را اعلام کرده‌اند، به تعداد کشورهای غایبی که در جلسه شرکت نداشته و در رسیدن به حد نصاب محاسبه نشده‌اند برسد، این تصمیمات لازم‌الاجرا شده به این شرط که اکثریت لازم همچنان حاصل باشد.
(د) طبق مقررات بند ۲ ماده ۱۷، تصمیمات مجمع باید دو سوم آرا را کسب نماید.
(ه) امتناع از رأی دادن جزء آرا محاسبه نمیشود.

(۵)

(الف) طبق مقررات بند (ب)، یک نماینده تنها میتواند به نام یک کشور رأی دهد.
(ب) کشورهای اتحادیه که در بند ب شماره‌ی (۳) مورد اشاره قرار گرفتند، باید به عنوان یک اصل کلی تلاش کنند تا نمایندگان خودشان را به جلسه‌ی مجمع اعزام کنند. ولیکن اگر به دلایل استثنایی هر کدام از کشورها نتواند نماینده‌ی خود را اعزام کند، به نماینده‌ی یکی دیگر از کشورها اختیار رأی به نام خود را میدهد، به شرط آنکه هر هیئت نمایندگی تنها به نمایندگی از یک کشور دیگر رأی دهد. این اختیار رأی‌دهی، باید طی سندی که به امضای رئیس کشور یا وزیر صالح میرسد اعطا شود.

(۶) کشورهای عضو اتحادیه که عضو مجمع نیستند، باید در نشستهای مجمع به عنوان ناظر حضور داشته باشند.

(۷)

(الف) مجمع باید در هر سال دوم تقویمی با فراخوان دبیرکل یک بار جلسه‌ای عادی تشکیل داده که در صورت فقدان شرایط استثنایی، در طول همان مدت و در همان مکان مجمع عمومی سازمان باشد.

(ب) مجمع باید با فراخوان دبیرکل و به درخواست کمیته‌ی اجرایی یا درخواست یک چهارم کشورهای عضو مجمع جلسه‌ای فوق‌العاده تشکیل دهد.

(۸) مجمع باید مقررات آیین دادرسی مخصوص به خود را داشته باشد.

ماده ۱۴

(کمیته‌ی اجرایی)

۱- مجمع باید یک کمیته‌ی اجرایی داشته باشد.

۲-

(الف) کمیته‌ی اجرایی متشکل از کشورهای است که توسط مجمع از بین کشورهای عضو مجمع انتخاب شده‌اند. به علاوه کشوری که سازمان در مقر آن واقع شده است، باید طبق مقررات قسمت ب بند ۷ ماده ۱۶، یک کرسی با لحاظ سمت در کمیته داشته باشد.

(ب) دولت هر یک از کشورهای عضو کمیته‌ی اجرایی، یک نماینده خواهد داشت که از مساعدت نمایندگان جایگزین، مشاوران و کارشناسان برخوردار خواهد بود.

(ج) مخارج هیئت نمایندگی توسط دولتی که آن را منصوب کرده است تأمین میشود.

۳- تعداد کشورهای عضو کمیته‌ی اجرایی باید به تعداد یک چهارم کشورهای عضو مجمع باشد. در احتساب تکمیل تعداد صندلی‌ها، تعدادی که بعد از تقسیم به چهار باقی بماند محاسبه نمیشود.

۴- در انتخاب اعضای کمیته‌ی اجرایی، مجمع باید توجه معقولی به توزیع جغرافیایی منصفانه و نیاز کشورهای طرف قراردادهای خاص که در رابطه با اتحادیه ایجاد شده‌اند داشته باشد که از بین کشورهای تشکیل‌دهنده‌ی کمیته‌ی اجرایی باشند.

۵-

(الف) هر عضو کمیته‌ی اجرایی باید از پایان جلسه‌ی مجمعی که او را انتخاب کرده است تا پایان جلسه‌ی عادی بعدی مجمع انجام وظیفه کند.

(ب) انتخاب مجدد اعضای کمیته‌ی اجرایی بلامانع است، اما تنها تا حداکثر دو سوم اعضای مجمع می‌توانند مجدداً انتخاب شوند.

(ج) مجمع باید جزئیات مربوط به قوانین حاکم بر انتخابات و انتخاب مجدد احتمالی اعضای کمیته‌ی اجرایی را مقرر کند.

۴- کمیته‌ی اجرایی باید:

- ا. پیشنهادیست دستور جلسه‌ی مجمع را تهیه کند؛
- ای. پیشنهاداتی در خصوص برنامه‌ی پیشنهادی و بودجه‌ی دوسالانه‌ی اتحادیه که توسط دبیرکل آماده شده است را به مجمع ارائه نماید؛
- ای.ی. (حذف شده)
- ای.ی. گزارشهای دوره‌ای دبیرکل و گزارش بازرسی سالانه از حسابها را به همراه اظهار نظرات مناسب به مجمع ارسال کند؛
- ای.ی. تمامی اقدامات ضروری که برای کسب اطمینان از اجرای برنامه‌های اتحادیه توسط دبیرکل مطابق با تصمیمات مجمع و با توجه به شرایطی که در بین دو جلسه‌ی مجمع پیش می‌آید را اتخاذ کند؛
- ای.ی. دیگر وظایفی که طبق این کنوانسیون به کمیته اختصاص دارد را اجرا کند.

(ب) درخصوص موضوعاتی که برای سایر اتحادیه‌های تحت اداره‌ی سازمان نیز سودمند است، کمیته‌ی اجرایی باید پس از استماع مشورت کمیته‌ی هماهنگی سازمان اتخاذ تصمیم نماید.

۷-

(الف) کمیته‌ی اجرایی باید یک بار در سال با فراخوان دبیرکل جلسه‌ای عادی تشکیل داده که ترجیحاً در همان دوره‌ی زمانی و در همان مکان کمیته‌ی هماهنگی سازمان باشد.

(ب) کمیته‌ی اجرایی باید با فراخوان دبیرکل، و با ابتکار خود یا به درخواست رئیس یا یک چهارم اعضا، یک بار در سال جلسه‌ای فوق العاده تشکیل دهد.

-۸

(الف) هر کشور عضو کمیته‌ی اجرایی از یک حق رأی برخوردار است.

(ب) یک دوم اعضای کمیته‌ی اجرایی حد نصاب را تشکیل می‌دهند.

(ج) تصمیمات با اکثریت ساده‌ی آرا اخذ می‌شود.

(د) امتناع از رأی دادن، جزء آرا محاسبه نمی‌شود.

(ه) هر نماینده تنها می‌تواند به نام یک کشور رأی داده و تنها یک کشور را نمایندگی کند.

۹- کشورهای اتحادیه که عضو کمیته‌ی اجرایی نیستند، به عنوان ناظر در جلسات کمیته پذیرفته خواهند شد.

۱۰- کمیته‌ی اجرایی، آیین دادرسی ویژه‌ی خود را خواهد داشت.

ماده ۱۵

(دفتر بین‌المللی)

(۱)

(الف) انجام وظایف اداری مربوط به اتحادیه بر عهده‌ی دفتر بین‌المللی است که ادامه‌ی دفتر اتحادیه و متحد با دفتر اتحادیه‌ای است که همراه با کنوانسیون بین‌المللی حمایت از آثار ادبی و هنری وضع شده است.

(ب) به طور خاص، دفتر بین‌المللی باید دبیرخانه را از ارگانهای مختلف اتحادیه آگاه نماید.

(ج) دبیرکل سازمان، دبیر اجرایی اتحادیه و نماینده‌ی اتحادیه نیز خواهد بود.

(۲) دفتر بین‌المللی باید اطلاعات راجع به حمایت از مالکیت صنعتی را جمع‌آوری و منتشر نماید. هر یک از کشورهای اتحادیه باید فوراً تمامی قوانین و متون رسمی جدید درباره‌ی حمایت از مالکیت صنعتی را به دفتر بین‌المللی مخابره کند. به علاوه باید تمامی نشریات خدمات حمایت از مالکیت صنعتی خود را که ارتباط مستقیم با حمایت از مالکیت صنعتی داشته و از نظر دفتر بین‌المللی برای این امر مفید است را برای این دفتر آماده کند.

(۳) دفتر بین‌المللی باید یک نشریه‌ی ماهانه منتشر کند.

(۴) دفتر بین‌المللی باید به تقاضای هر یک از کشورهای عضو اتحادیه، اطلاعات مربوط به حمایت از مالکیت صنعتی را در اختیار آن کشور قرار دهد.

(۵) دفتر بین‌المللی باید پژوهش‌های لازم را انجام داده و خدماتی که برای تسهیل حمایت از مالکیت صنعتی طراحی شده است را ارائه نماید.

(۶) دبیر کل و هر یک از کارکنانی که توسط او تعیین میشوند باید بدون داشتن حق رأی در تمامی جلسات مجمع، کمیته‌ی اجرایی و هر کمیته‌ی کارشناسی یا کارگروه دیگر شرکت کنند. دبیرکل و هر یک از کارکنانی که توسط او تعیین میشوند، از لحاظ سمت، منشی این هیئت‌ها هستند.

(۷)

(الف) دفتر بین‌المللی باید طبق دستورالعمل‌های مجمع و در همکاری با کمیته‌ی اجرایی، تدارکات لازم برای کنفرانس‌های بازنگری مقررات کنوانسیون به جز مواد ۱۳ تا ۱۷ را فراهم آورد.

(ب) دفتر بین‌المللی باید با سازمان‌های بین‌دولتی و سازمان‌های بین‌المللی بین‌دولتی درباره‌ی تدارکات کنفرانس‌های بازنگری مشورت کند.

(ج) دبیر کل و اشخاصی که توسط او تعیین شده‌اند باید بدون حق رأی در مذاکرات این کنفرانس‌ها شرکت کنند.

(۸) دفتر بین‌المللی باید هر امر دیگری که به او تفویض شده است را انجام دهد.

ماده ۱۶

(امور مالی)

(۱)

(الف) اتحادیه باید بودجه داشته باشد.

(ب) بودجه‌ی اتحادیه شامل درآمدها و هزینه‌های مخصوص اتحادیه، مشارکت آن در بودجه‌ی هزینه‌های معمول اتحادیه‌ها، و در جایی که مناسب باشد، مبلغ در دسترس برای بودجه‌ی کنفرانس سازمانهاست.

(ج) هزینه‌هایی که منحصراً به اتحادیه قابل استناد نیستند بلکه به یک یا چند اتحادیه‌ی دیگر که تحت اداره‌ی سازمان هستند نیز منتسب میباشند، به عنوان هزینه‌های معمول

اتحادیه‌ها محسوب میشوند. سهم اتحادیه در چنین هزینه‌های معمولی به نسبت منافی است که اتحادیه در آن هزینه‌ها دارد.

(۲) بودجه‌ی اتحادیه با توجه جدی به مقررات هماهنگی بودجه‌ی سایر اتحادیه‌های تحت اداره‌ی سازمان تعیین میشود.

(۳) تأمین مالی بودجه‌ی اتحادیه از منابع زیر صورت میگیرد:

- I. مشارکت کشورهای اتحادیه؛
- II. مبالغ و هزینه‌های مناسب برای خدماتی که توسط دفتر بین‌المللی مرتبط با اتحادیه ارائه میشود؛
- III. فروش یا حق الامتیاز ناشی از انتشارات دفتر بین‌المللی مرتبط با اتحادیه؛
- IV. هدایا، اشیاء اعطایی و کمک‌های مالی
- V. مال‌الاجاره، منافع و دیگر درآمدهای متفرقه

(۴)

(الف) هر کدام از کشورهای اتحادیه باید به منظور مشارکت در برابر بودجه در طبقه‌ای قرار گیرند و سهم سالانه‌ی خود را بر اساس شماره‌ی واحدهای مقرر به شرح ذیل پرداخت نمایند:

طبقه‌ی اول ۲۵

طبقه‌ی دوم ۲۰

طبقه‌ی سوم ۱۵

طبقه‌ی چهارم ۱۰

طبقه‌ی پنجم ۵

طبقه‌ی ششم ۳

طبقه‌ی هفتم ۱

(ب) هر کشور باید همزمان با سپرده‌گذاری سند تصویب یا ورود خود مشخص کند که می‌خواهد در کدام طبقه عضو شود مگر اینکه قبلاً چنین اقدامی را انجام داده باشد. هر کشور

میتواند طبقه‌ی خود را تغییر دهد. اگر طبقه‌ی پایین‌تر را انتخاب کند باید چنین تغییری را به مجمع عمومی در یکی از جلسات عادی آن اعلام کند. هر کدام از این تغییرات از شروع سال تقویمی بعد از جلسه‌ی مذکور اجرایی می‌شود.

(ج) سهم سالانه‌ی هر کشور به همان نسبت از مجموع مبلغی است که باید در بودجه‌ی اتحادیه توسط تمام اعضا تأمین گردد. به گونه‌ای که تعداد واحدهایش به اندازه‌ی واحد تمام کشورهای مشارکت‌کننده باشد.

(د) موعد پرداخت مشارکتها در اوّل ژانویه‌ی هر سال است.

(ه) کشوری که در پرداخت سهام خود معوقاتی دارد، نمیتواند از حق رأی خود در هیچ یک از بخشهای اتحادیه‌ای که در آن عضو است استفاده کند، در صورتی که میزان معوقات آن، مساوی یا بیشتر از میزان سهامی باشد که در دو سال آینده برای او ایجاد خواهد شد. ولیکن هر یک از بخشهای سازمان میتوانند به چنین عضوی اجازه دهند که حق رأی خود را در آن بخش اعمال کند، اگر، و مادامی که افناع گردد که تأخیر در پرداخت، ناشی از شرایط استثنایی و غیرقابل اجتناب بوده است.

(و) اگر بودجه تا پیش از آغاز سال مالی جدید تصویب نشده باشد، باید با بودجه‌ی سال مالی قبل که در مقررات مالی تنظیم شده است در سطح یکسانی باشد.

(۵)

میزان مخارج و هزینه‌های متناسب با خدمات ارائه شده توسط دفتر بین‌المللی در رابطه با اتحادیه باید تعیین گردیده، و توسط دبیر کل به مجمع و کمیته‌ی اجرایی گزارش شود.

(۶)

(الف) اتحادیه باید یک صندوق سرمایه‌ی کاری داشته باشد که از پرداختهای مستقلی که هر کشور عضو اتحادیه به عمل می‌آورد تشکیل گردد. اگر سرمایه ناکافی شود، مجمع برای افزایش آن تصمیم می‌گیرد.

(ب) میزان پرداخت اولیه‌ی هر کشور به صندوق مذکور و یا پرداخت سهمیه‌ی اضافی آن باید به نسبتی از مشارکت سالانه‌ی آن کشور در سالی باشد که صندوق تأسیس شده یا تصمیم به افزایش سرمایه‌ی آن گرفته شده است.

(ج) نسبت و شرایط پرداخت باید به پیشنهاد دبیر کل و پس از استماع مشورت کمیته‌ی هماهنگی سازمان توسط مجمع تعیین گردد.

(۷)

(الف) در موافقتنامه‌ی دفتر مرکزی با کشوری که دفتر در قلمرو سرزمینی آن واقع شده است، باید مقرر شود که هر جا (موجودی) صندوق سرمایه‌ی کاری ناکافی باشد، این کشور باید به سازمان کمک مالی (مساعده) بدهد. میزان این مساعده و شرایط پرداخت آنها در هر مورد مطابق با موافقتنامه‌ی مستقلی بین سازمان و آن کشور است. مادامیکه که آن کشور متعهد به دادن مساعده است، در کمیته‌ی اجرایی از لحاظ سمت یک کرسی خواهد داشت.

(ب) کشور مورد اشاره در بند پیشین و سازمان، هر کدام از این حق برخوردارند که طی اعلامیه‌ای کتبی به تعهد پرداخت مساعده اعتراض کنند. اعتراض سه سال بعد از پایان سالی که در آن اعلام شده است لازم‌الاجرا خواهد بود.

(۸) نظارت بر حسابها توسط یک یا چند کشور عضو اتحادیه یا توسط ناظران خارجی، آن طور که در مقررات مالی تعیین شده است صورت میگیرد. آنها باید با موافقت خود توسط مجمع تعیین شوند.

ماده ۱۷

(اصلاحات مواد ۱۳ تا ۱۷)

(۱) پیشنهادات برای اصلاح مواد ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۱۶ و ماده‌ی حاضر، میتواند توسط هر یک از کشورهای عضو مجمع، توسط کمیته‌ی اجرایی و یا توسط دبیر کل ارائه گردد. دبیر کل باید چنین پیشنهاداتی را حداقل ۶ ماه پیش از ملاحظه‌ی آن توسط مجمع، به کشورهای عضو مجمع ابلاغ کند.

(۲) اصلاحات وارد بر مواد مذکور در بند ۱، باید به تصویب مجمع برسد. تصویب نیازمند سه چهارم آراست مشروط بر اینکه هر اصلاحی بر ماده‌ی ۱۳ و ماده‌ی حاضر، چهار پنجم آرا را کسب کند.

(۳) اصلاحات وارد بر مواد مذکور در بند ۱، یک ماه بعد از اعلامیه‌ی کتبی پذیرش که مطابق با فرآیند قانونی مربوط به خود بوده و از طرف سه چهارم کشورهای عضو مجمع در زمان تصویب اصلاحات به مدیر کل تقدیم شود، لازم الاجرا می‌گردد. هر اصلاحی که بر مواد مذکور پذیرفته شود، تمام کشورهایی را که هنگام لازم‌الاجرا شدن آن اصلاحات عضو مجمع بوده‌اند یا در تاریخ متعاقبی عضو شده‌اند را متعهد می‌سازد. به این شرط که هر گونه اصلاحی در خصوص افزایش تعهدات مالی کشورهای عضو اتحادیه، تنها آن دسته از کشورهایی را متعهد سازد که اعلامیه‌ی پذیرش آن اصلاحات را ارائه کرده باشند.

ماده ۱۸

(اصلاح مواد ۱ تا ۱۲ و ۱۸ تا ۳۰)

(۱) این کنوانسیون با هدف معرفی اصلاحاتی که برای بهبود سیستم اتحادیه طراحی شده‌اند، مورد بازبینی قرار می‌گیرد.

(۲) بدین منظور، کنفرانسها به طور پیوسته در یکی از کشورهای عضو اتحادیه از بین نمایندگان کشورهای مذکور برگزار میشوند.

(۳) اصلاحات مواد ۱۳ تا ۱۷ تحت مقررات ماده‌ی ۱۷ هستند.

ماده ۱۹

(موافقتنامه‌های خاص)

این طور استنباط میشود که کشورهای عضو اتحادیه از این حق برخوردارند که بین خودشان مستقلاً موافقتنامه‌های مخصوصی را برای حمایت از مالکیت صنعتی منعقد سازند، تا جایی که موافقتنامه‌های مذکور با مقررات این کنوانسیون مغایر نباشند.

ماده ۲۰

(تصویب یا الحاق توسط کشورهای عضو اتحادیه؛ لازم الاجرا شدن)

(۱)

(الف) هر کدام از کشورهای عضو اتحادیه که این قانون را امضا کرده است میتواند آن را تصویب کرده و اگر هنوز آن را امضا نکرده میتواند به آن ملحق شود. اسناد تصویب و الحاق باید به دبیر کل تسلیم شوند.

(ب) هر یک از کشورهای عضو اتحادیه میتوانند در سند تصویب یا الحاق خود اعلام کنند که موارد زیر را اجرا نخواهند کرد:

اول: مواد ۱ تا ۱۲، یا

دوم: مواد ۱۳ تا ۱۷

(ج) هر یک از کشورهای اتحادیه که مطابق با بند ۲، اجرای یکی از دو گروه بالا را از سند تصویب یا الحاق خود مستثنی کرده است، میتواند در هر زمان اعلام کند که تصویب یا الحاق خود را به آن گروه از مواد نیز تسری خواهد داد. چنین اعلامیه‌ای باید به دبیر کل تسلیم شود.

(۲)

(الف) مواد ۱ تا ۱۲ با توجه به ده کشور اولی که اسناد تصویب یا الحاق خود را بدون اعلامیه‌ی مجاز مندرج در شق اول بند ب قسمت ۱ تسلیم کرده‌اند، سه ماه بعد از تسلیم دهمین اعلامیه‌ی تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهند شد.

(ب) مواد ۱۳ تا ۱۷ با توجه به ده کشور اولی که اسناد تصویب یا الحاق خود را بدون اعلامیه‌ی مجاز مندرج در شق دوم بند ب قسمت ۱ تسلیم کرده‌اند، سه ماه بعد از تسلیم دهمین اعلامیه‌ی تصویب یا الحاق لازم الاجرا خواهند شد.

(ج) با توجه به اولین زمان لازم الاجرا شدن مواد، متعاقب بندهای الف و ب، در هر دو گروه از مواد مندرج در شق اول و دوم بند ب قسمت ۱، و طبق مقررات شق دوم قسمت ۱، مواد ۱ تا ۱۷ باید با توجه به هر یک از کشورهای اتحادیه که اعلامیه‌ی تصویب یا الحاق را تسلیم کرده‌اند

به جز آنهایی که در بند ۱ و ۲ مورد اشاره قرار گرفته‌اند. یا آن دسته از کشورهای اتحادیه که مطابق با بند ۳ ماده ۱ اعلامیه را تصویب کرده‌اند، سه ماه بعد از تاریخ اعلان توسط دبیرکل لازم‌الاجرا شوند، مگر اینکه تاریخ بعدی در سند یا اعلامیه‌ی تسلیمی تعیین شده باشد.

(۳) در مورد هر یک از کشورهای اتحادیه که سند تصویب یا الحاق را تسلیم کرده‌اند، مواد ۱۸ تا ۳۰ باید در زودترین تاریخی که هر گروه از مواد مندرج در شق ب قسمت ۱ در آن تاریخ لازم‌الاجرا میشوند، مطابق با بند الف، ب و ج قسمت ۲ نسبت به آن کشور لازم‌الاجرا شوند.

ماده ۲۱

(الحاق کشورهای خارج از اتحادیه، لازم‌الاجرا شدن)

(۱) هر یک از کشورهای خارج از اتحادیه می‌تواند به این قانون ملحق شده و بدین ترتیب عضوی از اتحادیه شود. اسناد الحاق باید به دبیرکل تسلیم شود.

(۲)

(الف) نسبت به هر کشور خارج از اتحادیه که اسناد الحاق خود را یک ماه یا بیشتر پیش از لازم‌الاجرا شدن هر یک از مقررات قانون حاضر تسلیم نماید، این قانون باید در تاریخی که مقررات اولین بار طبق شق الف یا ب بند ۲ ماده ۲۰ در آن لازم‌الاجرا شده است لازم‌الاجرا شود، مگر اینکه تاریخ متعاقبی در سند الحاق تعیین شده باشد، مشروط بر اینکه:

- اگر مواد ۱ تا ۱۲ در آن تاریخ لازم‌الاجرا نشده باشند، این کشور باید در دوره‌ی موقت پیش از لازم‌الاجرا شدن این مقررات، و به عنوان جایگزین آنها، مواد ۱ تا ۱۲ معاهده‌ی لیسبون را رعایت کند.

- اگر مواد ۱۳ تا ۱۷ در آن تاریخ لازم‌الاجرا نشده باشند، این کشور باید در دوره‌ی موقت پیش از لازم‌الاجرا شدن این مقررات، و به عنوان جایگزین آنها، مواد ۱۳ و بندهای ۳، ۴ و ۵ ماده‌ی ۱۴ قانون لیسبون را رعایت کنند.

اگر کشوری تاریخ مؤخری را در سند الحاق خود تعیین کند، این قانون در مورد آن کشور در همان تاریخی که تعیین شده است لازم‌الاجرا خواهد شد.

(ب) نسبت به هر کشور خارج از اتحادیه که اسناد الحاق خود را در تاریخی مؤخر یا مقدّم تا حداقل یک ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن یک گروه از مواد قانون حاضر تسلیم نماید، این قانون باید مطابق با مقررات بند الف در ظرف سه ماه از تاریخ اعلان الحاق توسط دبیرکل، لازم‌الاجرا شود؛ مگر اینکه تاریخ مؤخری در سند الحاق تعیین شده باشد. در مورد اخیر، این قانون باید نسبت به آن کشور، در همان تاریخی که تعیین شده است لازم‌الاجرا گردد.

ماده ۲۲

(عواقب تصویب یا الحاق)

طبق استثنائات مندرج در شق الف بند ۱ ماده ۲۰ و بند ۲ ماده ۲۸، تصویب یا الحاق باید به طور خودکار شامل پذیرش تمامی شروط و پذیرش تمامی منافع حاصل از این قانون نیز باشد.

ماده ۲۳

(الحاق به قوانین مقدم)

پس از لازم‌الاجرا شدن کامل این قانون، یک کشور ممکن است به قوانین مقدم بر این کنوانسیون ملحق نشود.

ماده ۲۴

(قلمروء سرزمینی)

(۱) هر کشور میتواند در اسناد تصویب یا الحاق خود اعلام کند، یا در هر زمانی پس از آن، طی اعلامیه‌ای کتبی به دبیرکل اطلاع دهد که این کنوانسیون بر تمام یا بخشی از قلمروهایی

که در سند تصویب یا اعلامیه‌ی آن تعیین شده‌اند، در خصوص روابط خارجی که مسئول آن است قابل اعمال است.

(۲) هر کشوری که چنین اعلامیه‌ای را تسلیم یا چنین اطلاعیه‌ای را تقدیم کرده است، میتواند در هر زمان به دبیرکل اطلاع دهد که این کنوانسیون دیگر بر تمام یا بخشی از این قلمروها اعمال نخواهد شد.

(۳)

(الف) هر اعلامیه‌ای که طبق بند ۱ تسلیم شده باشد، از همان تاریخ لازم‌الاجرا شدن سند تصویب یا الحاق، لازم‌الاجرا خواهد شد؛ و هر اعلامیه‌ای که طبق آن بند صادر شده باشد، در ظرف سه ماه از اعلان آن توسط دبیرکل لازم‌الاجرا خواهد شد.

(ب) هر اعلامیه‌ای که طبق بند ۲ صادر شده باشد، در ظرف ۱۲ ماه پس از وصول آن توسط دبیرکل لازم‌الاجرا خواهد شد.

ماده ۲۵

(اجرای کنوانسیون در سطح داخلی)

(۱) هر کشور عضو این کنوانسیون متعهد به اتخاذ اقدامات ضروری به منظور کسب اطمینان از اعمال این کنوانسیون مطابق با قانون اساسی خود میباشد.

(۲) اینطور استنباط میشود که در زمانی که کشوری سند تصویب یا الحاق خود را تسلیم میکند، میتواند مطابق با قوانین داخلی خود مقررات این کنوانسیون را لازم‌الاجرا سازد.

ماده ۲۶

(انصراف)

(۱) این کنوانسیون بدون محدودیت زمانی لازم‌الاجراست.

(۲) هر کشوری میتواند طی اعلامیه‌ای خطاب به دبیرکل این سند را فسخ نماید. این فسخ همچنین شامل فسخ تمامی اسناد قبلی نیز خواهد بود و تنها بر کشور فسخ‌کننده

اعمال می‌گردد؛ کنوانسیون در مورد سایر کشورهای عضو اتحادیه نافذ بوده و به طور کامل لازم الاجرا خواهد ماند.

(۳) فسخ یک سال بعد از تاریخی که دبیرکل اعلامیه را وصول کرده است نافذ خواهد شد.
(۴) هیچ کشوری نمیتواند حق فسخ مندرج در این ماده را قبل از انقضاء پنج سال از تاریخ عضویت در اتحادیه اعمال نماید.

ماده ۲۷

(اجرای اسناد پیشین)

(۱) سند حاضر باید در روابط کشورهایایی که بر آنها اجرا میشود، و در محدوده‌ی این اجرا، جایگزین کنوانسیون پاریس مصوب ۲۰ مارس ۱۸۸۳ شده و اسناد بازنگری شده‌ی بعدی گردد.

(۲)

(الف) در مورد کشورهایایی که این قانون بر آنها اعمال نشده یا به طور کامل اعمال نمیشود، اما قانون لیسبون مصوب ۳۱ اکتبر ۱۹۵۸ بر آنها اعمال میگردد، مورد اخیر به طور کامل یا تا جایی که قانون حاضر بر اساس قسمت ۱ جایگزین آن نمیشود، لازم الاجرا باقی خواهد ماند.

(ب) به طور مشابه، در مورد کشورهایایی که نه قانون حاضر، نه بخشهایی از آن و نه قانون لیسبون اعمال نمیشوند، قانون لندن مصوب ۲ ژوئن ۱۹۳۴ به طور کامل یا تا جایی که قانون حاضر بر اساس قسمت ۱ جایگزین آن نمیشود، لازم الاجرا باقی خواهد ماند.

(ج) به طور مشابه، در مورد کشورهایایی که نه قانون حاضر، نه بخشهایی از آن، نه قانون لیسبون و نه قانون لندن اعمال نمیشوند، قانون لاهه مصوب ۲ نوامبر ۱۹۲۵ به طور کامل یا تا جایی که قانون حاضر بر اساس قسمت ۱ جایگزین آن نمیشود، لازم الاجرا باقی خواهد ماند.

(۳) کشورهای خارج از اتحادیه که به این قانون می‌پیوندند، باید آن را نسبت به هر یک از کشورهای اتحادیه که عضو این قانون بوده یا اگرچه عضو این قانون است اما طبق

قسمت اول شق ب بند ۱ ماده ی ۲۰، اعلامیه‌ای صادر کرده است، اعمال نمایند. این کشورها مقرر میدارند که آن کشور عضو اتحادیه، مقررات نزدیکترین قانونی را که عضو آن است، در روابط خود با آنها اعمال نماید.

ماده ۲۸

(اختلافات)

(۱) هر اختلافی بین دو یا چند کشور اتحادیه در مورد تفسیر یا اعمال این کنوانسیون، که با مذاکرات حل نشده است، میتواند توسط هر یک از کشورهای طرف اختلاف به وسیله‌ی اظهارنامه مطابق اساسنامه‌ی دیوان نزد دیوان کیفری بین‌المللی مطرح گردد.

(۲) هر کشور میتواند در زمانی که این قانون را امضا کرده یا اسناد تصویب یا الحاق خود را تقدیم میکند، اعلام کند که مقررات مندرج در بند یک را اجرا نخواهد کرد. نسبت به هر اختلافی که بین این کشور و یکی دیگر از کشورهای اتحادیه رخ دهد، مقررات بند یک اجرا نخواهد شد.

(۳) کشوری که اعلامیه‌ای مطابق با ماده‌ی ۲ صادر کرده باشد، میتواند در هر زمان با تقدیم اطلاعیه‌ای خطاب به دبیر کل اعلامیه‌ی خود را مسترد نماید.

ماده ۲۹

(امضا، زبان، وظایف امین اسناد)

(۱)

(الف) این قانون باید در یک رونوشت مستقل به زبان فرانسه امضا شده و نزد دولت سوئد به امانت گذاشته شود.

(ب) متون رسمی باید پس از مشورت با دولتهای ذی‌نفع، به زبانهای انگلیسی، ایتالیایی، آلمانی، روسی، اسپانیایی، و دیگر زبانهای تعیین‌شده در مجمع عمومی، توسط دبیرکل تأیید شوند.

(ج) در صورت اختلاف نظر در تفسیر متون مختلف، متن فرانسوی حکمفرما خواهد بود.

(۲) این قانون تا ۳۱ ژانویه ۱۹۶۸ برای امضا در استکهلم مفتوح خواهد بود.

(۳) دبیرکل باید دو رونوشت از متن امضاشده‌ی قانون را که توسط دولت سوئد گواهی شده است به دول تمامی کشورهای اتحادیه و در صورت درخواست، به دولت سایر کشورها انتقال دهد.

(۴) دبیرکل این سند را در دبیرخانه‌ی سازمان ملل متحد به ثبت خواهد رساند.

(۵) دبیرکل باید امضاها و سپردن اسناد تصویب یا الحاق و هر اعلامیه‌ای که مشمول چنین اسنادی بوده و مطابق با شق ج بند ۱ ماده‌ی ۲۰ تنظیم شده باشد، لازم الاجرا شدن مطابق با هر یک از مقررات این قانون، اطلاعیه‌های فسخ، و اطلاعیه‌هایی که مطابق با ماده‌ی ۲۴ به عمل می‌آید را به اطلاع تمامی دول کشورهای عضو اتحادیه برساند.

ماده ۳۰

(مقررات موقت)

(۱) تا زمانی که اولین دبیرکل قبول سمت کند، ارجاعات این قانون به دفتر بین‌المللی سازمان یا دبیرکل، به ترتیب، ارجاعی به دفتر اتحادیه یا دبیرکل آن تلقی می‌گردد.

(۲) آن دسته از کشورهای اتحادیه که به مواد ۱۳ تا ۱۷ ملزم نیستند، باید تا پنج سال پس از لازم الاجرا شدن کنوانسیون مؤسس سازمان، در صورت تمایل، مقررات مواد ۱۳ تا ۱۷ را اعمال نمایند، گویی که به آن مواد ملزم هستند. کشوری که خواهان اعمال چنین حقوقی باشد باید اعلامیه‌ای کتبی را در آن خصوص به دبیرکل تقدیم نماید. چنین اعلامیه‌ای از تاریخ وصول آن قابل اثر خواهد بود. چنین کشورهایی تا پایان دوره‌ی مذکور، عضوی از مجمع تلقی می‌گردند.

(۳) تا زمانی که تمام کشورهای اتحادیه عضو سازمان نشده‌اند، دفتر بین‌المللی سازمان باید به عنوان دفتر اتحادیه عمل کرده و دبیرکل نیز باید به عنوان دبیر اتحادیه عمل نماید.

(۴) زمانی که تمام کشورهای اتحادیه به عضویت سازمان درآیند، حقوق، تعهدات، و دارایی دفتر اتحادیه به دفتر بین‌المللی سازمان انتقال خواهد یافت.